

[Lissa Mathiasen]

for, at sager om krav af væsentlig værdi fortsat kan behandles ved landsretterne, men at der også medtages sager af mere principiel karakter, eller hvis en sags udfald kan få væsentlig betydning for andre end parterne, eller – som det sidste, der er nævnt – som har særlig indgribende betydning for en part. Det synes vi er godt er kommet med.

Jeg må da også indrømme, det er ganske godt, hvis det ad denne vej kan lykkes at fjerne lidt af det pres, som i dag rent faktisk ligger ved landsretterne. Dog vil jeg fastslå, at det aldrig må komme til at gå ud over retssikkerheden.

Men som sagt, Socialdemokratiets melding er, at vi umiddelbart er positive, men vi vil under udvalgsarbejdet se lidt nøjere på retssikkerheden i forhold til omlægningen. Herunder vil vi også godt se lidt på nogle af de betænkeligheder, som er rejst fra Retsplejerådet i betænkning nr. 1130, hvor det netop påpeges, at en naturlig følgevirkning af denne ændring af kompetencefordelingen betyder, at vanskeligere, faktiske og retlige spørgsmål nu skal prøves i Byretten. Det vil vi kigge lidt på i udvalget, men vi er umiddelbart positive over for forslaget.

#### Fischer (KF):

Den mest betydningsfulde virkning, som dette lovforslag om retternes saglige kompetence i civile sager vil have, er en væsentlig nedbringelse af sagsbehandlingstiden ved landsretterne. Jeg tror, enhver kan se, at det er der et stort behov for. Et tidsforløb på 1 år ved Østre Landsret og endnu grellere omkring 2 år ved Vestre Landsret er en urimelig belastning for de borgere, der er nødsaget til at have deres sag behandlet ved landsretten.

Det er en nærliggende og rigtig intention at søge sagsmængden nedbragt væsentligt for derved gennem at reducere ventetiden. Det er da også hensigten med dette lovforslag, der efter det oplyste kan forventes at medføre, at omkring  $\frac{1}{3}$  af sagsmængden fjernes fra landsretterne.

Vi har naturligvis i den konservative folketingsgruppe bemærket, at det er et enigt Retsplejeråd, der står bag den betænkning, der ligger til grund for lovforslaget. Endvidere har en lang række parter været hørt, og de fleste har udtalt sig positivt. Vi ønsker derfor en hurtig udvalgsbehandling, så vi kan få dette lovforslag vedtaget i indeværende folketingsssamling. Derigennem vil Folketinget yde et bidrag til at styr-

ke den del af retssikkerheden, der har at gøre med, at borgere i kortest mulig tid skal gå i usikkerhed om udfaldet af deres retssag.

#### Leif Hermann (SF):

Det lovforslag, som justitsministeren her præsenterer for os, er jo med Advokatrådets bemærkninger i høringssvaret et lovforslag af principiel, vidtrækkende betydning.

Jeg tror egentlig, at mange mennesker, hvis man spørger dem, hvad der er 1. retsinstans i Danmark, vil svare, at det er byretterne. Men det passer ikke, for retsplejelovens principielle hovedregel er, at det er landsretterne med adgang til at anke til Højesteret. Så man må nok sige, at lovforslaget i hvert fald bringer loven i bedre overensstemmelse med den folkelige opfattelse af, hvordan instansfølgen er i det her land, og det er da kun udmærket. Vi har ikke nogen principielle indvendinger mod det.

Den anden begrundelse, der er angivet for forslaget, var en begrundelse, som hr. Fischer lagde en del vægt på, nemlig at man forventer, at der sker en nedbringelse af sagsantallet ved landsretterne og dermed af de ventetider, som også ud fra en retssikkerhedsbetragtning er betænkelige.

Det synes vi er i orden, hvis det sker. Vi har selvfølgelig ikke noget imod, at ventetiderne reduceres mest muligt. Med til retssikkerhedsbegrebet hører naturligvis også hurtighed i behandlingen af de tvistigheder, som borgerne har med hinanden eller for den sags skyld med det offentlige, når det drejer sig om straffesager eller civile sager med det offentlige.

Vi finder også, at den regel, der er lavet i loven med hensyn til henvisning til landsretsbehandling, er rimeligt betryggende. Advokatrådet anfører, at den hidtil ikke har haft den store betydning, men det har været i nogle andre omgivelser, den ikke har haft den store betydning. Indretter man systemet sådan, som det er foreslået, så kan det i hvert fald tænkes, at det får væsentlig større betydning.

Det fremgår af bemærkningerne, at Justitsministeriet ikke forventer, at der skulle ske de store personalemæssige belastninger ved denne sag, tværtimod regner man med, at man kan undvære et par landsdommere. Det er jeg nu ikke så sikker på. Der er ingen tvivl om, at hvis man skal overføre et sted mellem 500 og 600 sager årligt til byretsbehandling, så må det give